

Siyahın Yaslı Kefeni

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Aralık 2019

Dünya aşktan büyükmüş, mirim ve ben bunu dün bir şairden öğrendim üstelik görmediğim, duymadığım ve de hiç konuşmadığım bir şairden öğrendim.

Tek lüksüm aşktı oysa ömür boyu ve de hiç kurcalamadığım kadar:

Maviyi tenime çizdim
İçimdeki mevsimi de şiire serptim:
Ne yaz'dım ne kış
Ama yazdım biteviye ölümüne yazdım.

Sancılı yürekte kopan kıyamet:
Hepi topu bir suret bir de redif
Elem de güzergâhı, yalnızlığım
Göğün konşimentosu
Dünden ısmarladığım bir şarkıydı
Arka ceplerine şiirin özlem ektim
Ve diktim süt şişesini başıma
Uykum gelmeden de yazmalıyım bu şiiri.

Nöbete çıktığım:
Her vardiyamı aşkla ördüğüm
Milas kulaklarında şairin:
Hani dokunmadığım bir şiir ve
Solumadığım
Ama solması an meselesiymiş aşkın ve yalnızlığın;
Lakin küredim ben mütemadiyen:
Yazıp da şiirlerimi bekledim
Sevsin diye beni ölü şehir ve yaslı mevsim
Bir de bir sürü insan
Hani okur da;
Okşar başını gök kubbenin
Ne de olsa göğün kulpuyum
Bir de aşkın hırkası bir yetim vecize:
Ölüp ölüp dirildiğim her şiirin de mucidi iken
Gün ve döktüğüm gözyaşı.

Yaltaklandığım ne yok ki?
Edebimle yaşamanın mihrabı
Sevginin balyalarca kâğıda da hükmettiği
Bir de kırptığım yaldızlı yıldızlar
Ve hükümranı yalnızlığın
Allah katında neye denk düştüğüm,
Elbet sorulacak benden vakti geldiğinde
Oysaki ben bir akit imzalamıştım
Sevmeden ve yazmadan önce:
Elbette ilham perimle tokuşan kafalarımız
Ne zamanki elimden düşse kalem
Yazmalıyım ben yazmalıyım
Artık da düşmeden hiç kimsenin gözünden...

Durduk yere yazmıyorum, azizim:
Dikiş tutturamadığım hayat denen martavalda:
Bir kaza kurşuna yetmedi bil ki
Ölen düşlerimi gömüp de üstünü
Yaşım la suladığım bir mevtadan çok öte
Ben yaşamayı dahi beceremediğim
Hatta sevip de kozamdan
Saygınlığıma laf gelmesin diye
Yalın seyrinde hayatın
Kaos odaklı bir minvalde
Katatonik bir düşle sözlendiğim...

Rahminde şiirin acaba hangi okuyucunun
Yüreğine gireceğimin de beklentisi
Üstelik sevip seveceğimden çok öte
Her yetim dizede babamı hatırladığım
Diz dize yıllarımızda mutlulukla pekişen
Sevdalı mizansen
Kimseden de talep etmediğim bir yörünge
Konuşlu olduğum her renkte
Hep denk düşmüşken siyahın yaslı kefenine
Devinen yüreğimle serptiğim
Yumuşak eksen
Elbette evrildiğim hece hece

Elimdeki büyüteçle tüm insanlığı kutsallaştırdığım.

Bir şiir olmayabilirim

Bir şahin de

Lakin ahdettim ki yüreğime;

Sevmeyi becerdiğim kendimce

Daha çok uzlaşıp içimdeki iklimle

Saydam bir tabaka mademki içimdeki rahle

Gönül rahatlığıyla ölebilirim bu gece

Ta ki tozu dumana katıp da duygularım

Yeni acılarla sözleneceğim yarın öncesi

Son bir şans verin şu sefile

Yalnızlığın ibaresi çiçek açarken şiirle.